

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΔΑΘΛΑΝΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γζάννης κι’ ο Μαρής
μειλουνε κι’ άπορευς.

Γ.— Γζά τὸ καρναβάλι κλαίω !
Κλαίω, βρὲ Μαρῆ, καὶ λέω
μὲ τὸ μαῦρο μου κεφάλι,
ποῦσαι, ποῦσαι καρναβάλι
ζωηρὰ μου ἐποχή,
μὲ τοῦ κομφετι τὸ στρώμα τὸ δπέρποτε παρὸν,
ἐπὶ τοῦ ὁποίου τώρα ἐξαπλοῦται νωχελῶς
ὅσος κόσμος πρὸ ὀλίγου διειτέλεσε τρελλός !

Τώρα ποῦ καθὼς καὶ πρῶτα μέσα στὴ νησιεὶα πλέω,
γὰ τὸ καρναβάλι κλαίω !

“Αχ, αὐτὸ τὸ καρναβάλι ἐὰν ἦτο διαρκές,
θάφενγαν ἀπὸ τὸν κόσμον ἢ ἰδέες ἢ κακίς
καὶ θὰ ἔμενε μονάχα ἡ ἰδέα τῆς χαρᾶς
τοῦ νὰ γέινεται καθένας μὲ βραβεῖο μασκαρᾶς !

Μ.— Τοῦ Καρναβάλου τὸ γλέντι πάψε νὰ μοῦ τὸ θυμᾶς
εἰς Σαρακοστῆς ἡμέρας
ποῦν’ ἡ φύσις Μαγκλιβέρας
καὶ βαρέλι ταραμᾶς.

Μὴ μοῦ τῆς θυμᾶς τῆς νύχτες τῶν ὠραίων μας χορῶν,
πῶσφιγγα κομπές μεσοῦλες δεσποινίδων τρυφερῶν
τώρα πῶμεινα μοιάχος τῶν τριόδων τοκιστῆς
καὶ μὲ περισφίγγει πείνα ἱερᾶς Σαρακοστῆς.

Μὴ μοῦ τὴν θυμᾶς τὴν τρέλλα πῶσασίλενε στὸν τόπον
τῶν σκαιῶν αὐτῶν ἀνθρώπων
ποῦν’ τὰ ἔστρα τους πολλὰ
κι’ ὄλο κατὰ γῆς κοιτᾶνε
καὶ τὸ νὰ σὲ χαιρετᾶνε
τὸ νομίζουνε μπειλά !

Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τ’ εἶν’ αὐτὸς ὁ Κεφαλλῆν !
“Εδεχει ποῦ σοῦ μιλάει μὲ θυμὸν καὶ μὲ χολῆν
ἐναντίον τοῦ ἐθίμου ποῦ τὸν κόσμον μασκαρεῖ
καὶ στὴν τρέλλα τὸν ᾄθει,
πᾶς λιγάκι παρακάτω καὶ τὸν βροῖσκεῖς ποῦ γυρεῖ
ντομινὸ γιὰ νὰ ντυθῆ !

Ποιὸς νὰ ξέρη πῶς στὸν τόπο ποῦν ἐρήμωσις καὶ φρίκη
κι’ ὅσοι μένουν
περιμένουν
ἀπὸ μία διαθήκη,
ἐκατὸ νὰ φθάσῃ μέτρα
ὁ σωρὸς τοῦ κομφετι
καὶ πῶς δὲν θὰ μείνῃ πέτρα
ποῦ νὰ μὴ μασκαρεῖται !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4.Υ1.Φ1.0032

Ποιὸς νὰ ξέρω πῶς στὸν τόπο ποῦ καὶ μ' ὅλα τὰ ἐλέη
 διαρκῶς ὁ κόσμος κλαίει
 πῶς στερεῖται καὶ πεινᾷ,
 θὰ σαστίσουν οἱ ῥαφτάδες
 ποῦ χιλιάδες μασκαράδες
 ἐζητοῦσαν ντομινά!

×

Γ. — Πόρ' ἀλλάξανε τὰ πάντα πᾶν' τὰ χρόνια τὰ παλιὰ
 π' ἂν γυναῖκα νοικοκύρη
 ἐβγαίνει σὶδ παραθύρι
 τῆς ἐκόβαν τὰ μαλλιά.

Τώρα ὅλες ἢ γυναῖκες πλούσιες καὶ φτωχὲς ἀράδα
 βγαίνουν ὄξον μασκαράδα
 κι' ὁ πατὴρ τῆς δεοποιίδος, κι' ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς,
 ὅσον αὐστηρὸς καὶ νᾶναι κι' ὅσον αἰμορροδιακὸς,
 μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια τῆ παραμπούτα τῆς φορεῖ
 καὶ μέ σ' ἰ κ' θὰ τὴν ἐντύση
 καρναβάλι νὰ γνωρίση
 καὶ τὸν κόσμο νὰ χαρῆ!

×

Ἄν ἐγνώριζα τὸ Δῆμο τῆ βδομάδα τῆς Τριωῆς,
 Ἄμασκάρεντος δημότης δὲν ἀπέμεινε κανεὶς.
 Βενετία
 ἢ πλατεία.

Νίτσα, Νάπολι καὶ Ρώμη
 ἦταν ὅλοι μας οἱ δρόμοι,
 καὶ ὁδὸς φιλοπροόδων κυριῶν τε καὶ κυριῶν,
 ἢ ὁδὸς Δικαστηρίων.

Τὶ βαθμὸς ἰλιγγιώδης εὐθυμίας καὶ χαρᾶς
 πᾶν κι' ὁ δήμαρχος ὁ ἴδιος ἐφ' ἀμάξης μασκαρᾶς!

×

Μ. — Ὡ τῆς μασκαρομανίας καὶ τῆς τρέλλας τῆς πανδήμου
 ποῦ κι' αὐτὸ τὸ δημαρχίκι
 ἐγείνε μασκαράλκι
 πρὸς ὠφέλειαν τοῦ Δήμου!

Ὡ τῆς τόσης εὐθυμίας τῶν ἀπόρων δημοτῶν
 χορευσάντων κατὰ κόρον εἰς τὸ ἄστυρον αὐτῶν!

×

Τὶ μωρία ποῦ τὴν ἔχουν
 συμπολιταὶ μερικοὶ,
 πότε σὶδ Σουδάν νὰ τρέχουν
 πότε σὶδ Ἀμερικῆ

καὶ γὰρ πάντα ν' ἀταρνηθῶνται τῆς πατρίδος τὸν τὰ κάλλη
 καὶ νὰ λείπουν ἀπὸ τέτοιο βουρλισμένο καρναβάλι
 ποῦ κι' ὁ Μπάμπης ὁ Τσιρόλιας ἐμμεῖτο φοβερὰ,
 κάποια χειραφετημένη
 ποῦχε ἄντρα μπεζεβένη
 καὶ τὸν ἄφηνε σὶδ σπῆτι νὰ βυζαῖνη τὰ μωρά!

×

Τὶ μωρὸς αὐτὸς ποῦ πάει
 τῆ νεότη του νὰ φάη
 μέσα στὸν ὠκεανὸ,
 καὶ δὲν μένει στὴν πατρίδα
 μὲ τὴ σίγουρη ἐλπίδα
 νὰ φορέση ντομινό!

Τὶ μωρὸς αὐτὸς ποῦ πλούτη
 σὶδ Χαρὰρ καὶ σὶδ Τζιμποῦτι
 ἐξ Ἀβυσσινῶν ζητεῖ,

καὶ δὲν κάθεται νὰ ζήση στῆς πατρίδος τὴν ἀγκάλη
 νᾶχη κάθε καρναβάλι
 θησαυρὸ τὸ κομφετί!

×

Πᾶν' τὰ καρναβάλια
 τὰ μαγευτικά,
 κι' ἔρχονται τὰ χάλια
 τὰ πολιτικά,
 πῶχουν ἄνω κάτω
 τὸ Ἑλληνικὸ,
 μὲ τὸ κομητιάτο
 τὸ Βουλγαρικὸ.

×

Πᾶν' ἢ ἐσπερίδες
 κλύκας θαυμασιῆς,
 κι' ἔρχονται γαρίδες
 τῆς Σαρακοσιῆς.
 Πᾶνε κι' ἢ σαμπάνηες
 καὶ τὰ ντομινά
 κι' ἔρχονται ἢ μετάνοιες
 τοῦ παπᾶ Παπᾶ.

Ἐφυγε τὸ μπρῖο τόσων δεσποινῶν
 κι' ἦρθ' ὁ Τζανετάκης ἐκ τῶν Ἀθηνῶν.

×

Μ. — Ἐλλειψαν αἱ προτιμήσεις καβαλιέρων διαλλεχτῶν
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ἡ δουλειὰ τοῦ Τεμπονέρα
καὶ τῶν παραχαραχτῶν.
Ἐλλειψε τὸ κυλικεῖον
τοῦ χοροῦ τοῦ κοστιουμέ
κι' ἔγεινε δοκοδικεῖον
ἀφ' τὸ Γρήσα κι' ἀπὸ 'μέ

νὰ δικάσωμεν ἀνθρώπους ποῦ δι' ἄλλας ἀφορμὰς
δὲν ἐσκέφθησαν ὠρίμως καὶ φρονίμως σὰν ἐμᾶς!

×

Στοῦ Τεμπονέρα τῆ δουλειὰ μὲ τὸ γνωστὸ τὸ Γάλλο,
ἐμένα βάνουν ἐνορκο ἀπόφασι νὰ βγάλω.
Καὶ γιὰ νὰ εἶναι βέβαιοι πῶς θὰ δικάσω ἴσα,
μὴ βάλαν ἐξεπίτηδες συνάδελφο τὸ Γρήσα.
Τὸ δὲ φιλέορτον κοινόν, ἂν κάμη τὴν θυσίαν
ν' ἀκλουθήσῃ τακτικῶς τὴν διαδικασίαν,
θ' ἀντιληφθῆ πῶς ἔκαμε λαμπρὰ τὸ Ἐφετεῖο
στηρίζαν τὰς ἐλπίδας του ἀπὰ σ' ἐμᾶς τοὺς δύο!

×

Γ. — Κι' ἀφοῦ μὲ τὸν Καρνάβαλο ἐπῆραμε τὰ ἔρη,
ἦρθε κι' ὁ « Λυκαργδόπουλος » τὸ νέο τὸ παπόρι
τοῦ φίλου συμπολίτου μας τοῦ καπιτὰ Νικόλα
νὰ καταγράψῃ τ' ἄρμπουρα καὶ τὰ πανιὰ του ὄλα.
Κι' ἐχάρηκα μωρὲ Μαρη, ποῦ μὲς' τὸ πόρτο εἶδα,
κοιζὰ παπόρι ποῦ τιμᾷ μεγάλως τὴν πατρίδα
καὶ μέσα θαῦρονε δουλειὰ ναυτάκια ζηλεμένα
ποῦ ναῦλο στὰ ταξείδια μου δὲν πέρνον ἀπὸ 'μένα.

×

Ἐμόλυσε τῆς βάρκες του ἀπὸ τοὺς μακαράδες
κι' ἐπῆρε μέσα γι' ἀγριασμὸ δεκαεφτά παπάδες.
Ἐπῆρε τὸν Παρθένιο καὶ τὸν παπᾶ Κακούρη
μὰ καὶ τὸ Στίβα τὸν παπᾶ
ἀφοῦ κι' εὐρέθηκ' ἔδεπὰ
τὸν πῆρε γιὰ τ' ἀγοῦρι,
κι' εὐθὺς ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ κατῆλθε κι' ἐπεφάνη
μὲ τὴ φωνὴ τὴν ὠμορφη τοῦ διákου τοῦ Πεφάνη.

×

Κι' ὁ ἄγγλος ὁ μηχανικὸς ποῦ μὲς' τὴ μηχανὴ του
τόσο πολὺ παπαδικὸ δὲν εἶδε στὴ ζωὴ του,
καθὼς ἀγιάζαν ἔδεκεῖ ἐν πνεύματος σοφία,
ταῦπῆρε καὶ τοὺς δεκαεφτά σὲ μιά φωτογραφία.

Καὶ χαίρομαι πῶς βρέθηκε κι' ἐτούτ' ἡ εὐκολία
νὰ γένουν οἱ παπάδες μας κουβέντα στὴν Ἀγγλία!

— x x x x —

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

Πέρον' ἡ χαρὰ τὸν πέπλο τῆς τὸ μυστικὸ
ἀπὸ τῆς γῆς τῆ σάπια ἀτμοσφαῖρα
καὶ μ' ἓνα πέταγμα γοργὸ καὶ ξαφνικὸ
ὕψωνεται μὲς' τοῦ νεκρῶνε τὸν αἰθέρα.

Καὶ μὲν' ἡ ὄλη ἔρημη ἀπὸ ἠδονῆ
ποῦ ἀκάματα μὲς' τῆς ψυχῆς φωλιάζει.
Ἡ κτίσις μ' ἓνα δάκρυ τῆς πικρὸ θρηνηῖ
καὶ στὸ λιβανωτὸ γιὰ τοὺς νεκροὺς τῆς τάξει.

Τρεῖζουν τὰ κόκκαλα στοὺς τάφους τῶν βαθειὰ
καὶ μὲ τὸ σάββατο γιὰ στόλισμά τους,
φεύγουν τῆ σκοτεινῆ τους μοναξιὰ
νὰ βροῦν ψηλὰ τὰ πνεύματά τους.

Σμίγει ὁ ἔρωτας δυὸ φλογερὲς ψυχῆς
κι' ἡ ἠδονὴ σφικτὰ τῆς ἀγκαλιάζει.
Μιὰ μάνα μὲ τοῦ Χάρου τῆς πληγῆς
θερμὰ μὲ σάπιο στόμα τὸ παιδί τῆς κράζει.

Ἡ γῆ σκεπάζεται μ' ἓνα πικρὸ καῦμὸ
καὶ ὁ καθένας τὴν ψυχὴν του κλαίει.
Ὁ ζωντανὸς μ' ἓνα λιπόψυχο παλμὸ
γιὰ κείνον ποῦ πεθαίνει μοιρολόγια λέει.

Κι' αὐτῶν ποῦ κλαῖν' ἐκεῖ, τὰ δύστηνα κορμιὰ
σὲ λίγα χρόνια πνεύματα τὰ βρίσκει
σκορπίζοντας, τὸ ψυχοσάββατο, ἐρμιὰ
στὸ ἴδιο μέρος π' ἀνατέλλει κι' ἀποθνήσκει!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

Τεταρτοετῆς τοῦ Γυμνασίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟΝ

Σὺ εἶσαι μόρφωσις, τιμὴ, συνείδησις, θρησκεία
ἀξία καὶ ὑπόληψις, δύναμις εὐφυνία.

Αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ καλὰ,

ὅταν προβαίνεις μὲ πολλὰ...

ὄλα μαζεῦονται σ' ἐσὲ ὅστις τὸ πᾶν φαιδρύνεις,
σ' ἐσὲ ποῦ μ' ἀνισότητά τὸν κόσμον διευθύνεις!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἡ ὄψις σου ποῦ τὴν κοσμὴν χροιά ἀπαιτεῖται ἐν χρυσῶν
κάνει ἐλάττωμα κατὰ τὸ σπουδαιότερον προσόν,

καὶ λόγοι ἀνάργυροι μὲ τὸ πλὸν τοὺς πνεῦμα
οὐκ ἀντιφύονται καὶ αὐτοὶ στὸ δυνατὸ σου ἔεσμα.

Σ' ἐσέ τὸν ψεύτικο Θεὸ τοῦ τρέχοντος αἰῶνος
ἢ ἀνθρωπότης ὄλη,
ἄγγελοι καὶ διαβόλοι

κλίνουτε γόνυ ταπεινὸ, γιὰτ' εἶσαι σὺ ὁ μόνος
τοῦ κόσμου ὁ κυρίαρχος καὶ ἥλιος ζωοδότης
καὶ ὡς λέγουσιν οἱ τοῦ Χριστοῦ σὺ ἦσασιν ὁ προδότης!

Ἄν ἔχη κάθε βασιλεὺς μοναχικὸ τοῦ θρόνου
σὺ ἔχεις στήσει γενικὸν
μονάχος, οἰκουμηνικὸν

χωρὶς πολέμους καὶ σφαγὰς, πλὴν μὲ τὸ χρόνον μόνον
καὶ ἐν ὅσῳ ἔχει τὸ κράτος σου τὴ λάμπρι στυλιανοτάτη
θὰ κυριεύης τοὺς λαοὺς, θὰ υποτάσσης κράτη...

Σὲ βλέπ' ἢ φτώχεια κλαίουσα καὶ ἢ πείνα μὲ τὸ δάκρυ...
διὰ τῆς κλείς σατραπικῶς σὲ φυλακῆς μὴν ἄκοη!
Ἡ γύμνια καὶ ἢ στέρσις καὶ ἢ ἐλεημοσύνη
σκληρῶς ἀποδιώκονται ἀπὸ ἐσέ καὶ ἐκείναι!

Ἄλλ' ὅπως σ' ὄλα θάνατος γιὰ σὲ δὲν εἶν' ἐπίσης;
Ἄφ' ὄλ' ἀποτήσκησαι, σὺ πῶς μπορεῖς νὰ ζήσης;
Τὸ πᾶν ταράττεις καὶ κινεῖς,
δὲν στὸ ἀμφισβητεῖ κανεὶς.

ἄλλὰ θὰ ἔλθῃ καὶ στιγμή ποῦ τῆς ζωῆς τὸ νῆμα
ἀπὸ τὸ Χάρο θὰ κοπῇ
καὶ ἐν ὀφθαλμοῦ μὴ ὀπίη

μὲ τόσους λάτρεις σου πιστοὺς θὰ πᾶς στὸ κρῖν μνήμα!

ΔΗΜ. Α. ΣΑΡΛΟΣ.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ

Εἶναι λαμπρὸν συνάδελφε τὸ ποιημὰ σου τοῦτο!
Καὶ ἐγὼ, νὰ ξέρης, διαρκῶς τὰ ἔχω μὲ τὸν πλοῦτον
καὶ τέτοια ἐναντίον του ἔχω πολλὰ γραμμένα
γιατὶ ποτὲ δὲν ἔρχεται σ' ἐσένα καὶ σ' ἐμένα!

Ἐγὼ τότε συχαίνομαι! Δὲν πιάνεται τ' ἀργίμι!
Τὸν εἰρεῖα πολλὰς φορὰς, ἀλλὰ μοῦ φεύγει Μίμη!

Καὶ ἄμποτες νὰ τὸν βλέπαμε νεκρὸν ἐντὸς τοῦ μνήματος,
ὅπως δικαίως τοῦ τὸ λὲς στὸ τέλος τοῦ ποιήματος,
νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ μάτια μας καὶ εὐτήν' ἢ ἀηδία
καὶ ὡς τὴν πληρώναμε μαζὺ τοῦ πλοῦτου τὴν κηδεία!

ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἀγριολοῦλουδα ἐκδίδονται προ-
σεχῶς εἰς κομψὸν τόμον διάφορα ὠραῖα ποιήματα τοῦ
μουσοτραפוῦς δικηγόρου κ. Δ. Σάρλου. Ἐλπίζομεν ὅτι
τὸ βιβλίον θὰ γένη ἀνάσπαστον διότι εἶναι πλέον ἢ ἐνδε-
δαγμένον τὸ ποιητικὸν ἔργον τοῦ συγγραφέως.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΠΑΝΑΓΗ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ

Διακηρύττει ὅτι ἐπιτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνοσφραγιστῶν προσφορῶν, ἢ οἰκοδομησὶς δύο σταύλων, ἢτοι ἐνὸς βούστασιου καὶ ἐνὸς σταύλου προβάτων καὶ χαιρῶν καὶ ἐνὸς ἐλαιουργείου καὶ εἰνοποιείου ἐντὸς τοῦ κτήματος τῆς Σχολῆς «Μεγάλου Κουλοῦρι Βαλσαμάκη» συμφῶν ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Φίλωνος ἐκπονηθέντα διαγράμματα, προϋπολογισμοὺς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης καὶ ὄρους συμφωνιῶν ὧν εἰς βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς ἀπὸ τῆς 9-12 π.μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3-5 μ.μ. ὥρας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ὄρους.

1) Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν τῷ καταστήματι τῆς Σχολῆς, ὁδὸς Δεβοσέτου (εἰκία Τραυλοῦ) κατὰ τὴν 16ην τρέχοντος ἡμερᾶν Κυριακὴν ἀρχομένην τὴν 11ην ὥραν π.μ. καὶ περατουμένη τὴν 12ην.

2) Ἐκαστος προσφερτὴς θέλει παραδώσῃ τὴν αὐτὴν ἡμέραν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Σχολῆς φακέλλον ἐσφραγισμένον (περιέχοντα α') τὸ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τιμολογίου ἐκπεσθησόμενον ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. β') Ἀπόδειξιν τοῦ Ταμείου τῆς Σχολῆς ἐξ ἧς νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ὁ διαγωνισθησόμενος κατέθεσε παρ' αὐτῷ ἢ παρὰ τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ εἴτε εἰς χρῆμα εἴτε εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς λόγῳ ἐγγυήσεως ὀρ. 2000 καὶ γ') ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῶν φακέλων ἢ Ἐπιτροπῆ συνερχομένη εἰς συνεδρίῳ ἐν τῷ καταστήματι τῆς Σχολῆς θέλει ἀποσφραγίσῃ τοὺς φακέλλους καὶ κατακυρώσῃ τὴν ἐργασίαν εἰς ἐκείνον ὅστις παρέχει κατὰ τὴν κρίσιν τῆς πλείονα ἐχέγγυα καλῆς καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου.

Ἐν Ἀργεστολίῳ τῇ 7 Μαρτίου 1908.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς

Ι. ΦΩΚΑΣ.

— Νέαν τιμητικὴν θέσιν ἐπαξίαν τῆς ικανότητος τοῦ ἔλαθεν ὁ ἐν Καίρῳ συμπολίτης μας ἱατρὸς κ. Γερώνυμος Λεθερόδης ἐκλεχθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκεῖ Κοινότητος, ἱατρὸς παθολόγος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀχιλλοπουλείου νοσοκομείου, δι' ὃ τὸν συγχαίρομεθα θερμότατα.

— Αὔριον ὥραν 10 1)2 ἐν τῷ νυκτῆ τῆς Σισσιωτίσης τελεσθήσεται μνημόσυνον ἐκ μέρους τῶν ἐργατῶν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Μαρτίνου Ἀντύπα.

— Τὸ φωτογραφεῖον τοῦ ζωγράφου κ. Κατραβᾶ, δὲν ἐργάζεται κατὰ τὰ Κυριακὰς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΤΕΧΝΕΙΑ «ΛΕΟΝΤΟΣ» Ν. Π. ΚΟΥΡΒΕΣΙΑΝΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ